

Fašank ve strážnickém skanzéně 2012

R.J.A.D.

Akca začíná mět u mňa malé plus,
na zastávku dofrčál nový Fajfrbus.

Až mě to skoro prestávala brat šiška,
jaké hlášky měla cestú jedna myška.

Ve skanzéně dána nám jasná rovina,
nedostanete zdarma jídlo, ba ani hlt vína.

Vzpomínám na Bzince,
jak tam sa prohýbaly stoly,
zdá sa ně to, nebo tu znás dělajú voly?

No co, asi tady měli sviňu rok,
zachránila to sůtěž o najchutnější bok.

Cérka šikovná jak družica,
ptám sa: „Sůtěží aj Kružica?”

„Je tu! Ukrytý pod číslama.
Schválně. Najde ho vaša mlsná tlama?“

Žváchám bokovinu po hustu,
šak co, za pár dní už budu v pústu.

Hážu hladno devět vzorků do huby,
jak do mlecího strojka,
děvčico švarná, mě ti najvēc chutnala,
tá bokovina trojka!

Chlape, vy ste kabrnák!
Kružicova, je to tak!!!

A nebyl to pro nás žádný šok,
že tu sůtěž vyhrál nakonec,
od Kružice bok!

On náš Dušan dobre ví,
kdo naj... uzeninu urobí!

A už cérenka na mňa volá: „Hola,
pane, už nechodte znova dokola!”

Mosela bych vás metlů bit,
aj návštevńíkom mosí neco zbyť!

Nakukuja do chalůpky, oči moje nevěří,
tri starenky, jak z pohádky, derů tady pėří.

Ač to byly baběňky letité,
vėdly s nama reči lechtivé, spleťité.

Luft ve světničce, jejich goralenkú zavoňál,
za to jich hned náš medvěď chytro postákal.
Snažil sa dělat různé polohy a směšné pohyby,
Že otěhotná? O tem máme fšecí veliké pochyby.

A tož at jim eště pán Bůh nadělí,
hrubo pěkných slunných nedělí.

Ze staveňá vyletovali ludé, jak plevy z voza,
když do dverý vletěla Janečkova koza.

Ve skanzėnu neostala jediná dívka nepotrkaná,
Viřa s kozů létal radostně, prostě žádná hana.

Potem ten náš Vlastik, dostál bezva nápad,
a už sa začli bábkáre pri tanci
po hlavách metlů, kosů křápat.

I když od elegance bobkovńíků byli na míle vzdálení,
my smáli sme sa fšecí kolem jak šílení.

Myslel sem, že si cvrknem do gatí,
boršičtí bábkáre, ti srandu nezhatí.

Aby ve skanzėně teho blata a kaluží nebylo málo,
tož sa vám, ludé milí, do vytrvalého děšřa dalo.

Bobkovńíci venku moc necivěli,
zašili sa, aby jim šavle nerezivěly.

Já sem sa zašil s velikú radostí,
do chalůpky, kde voňaly Boží milosti.

Vplula sem aj hudecká kapela,
a hned byla tá chalůpka veselá!

Aj když fšecí sme byli unavení
a zafláganí blatem jak ty svině,
byli sme šťastní, že patříme
k jedněj folklorní, Šánově rodině.

Snáď nám organizátoři nedajú žádný postih za to,
že ve velkém sme jim odvězli, jejich muzejní blato.

Najčistší dom vrátilo sa prasátko,
stáhlo si krupón a bylo čisté za krátko.

V teple domova, vzponínám,
jak sněhulačce zmokla horní gula,
toto pro vás na památku sepsál Radek Dula.